

FLYGTNINGE I DANMARK

ASYL

DANSK FLYGTNINGEHJÆLP GIV FLYGTNINGE EN FREMTID

Flygtninge i Danmark – Asyl

Redaktionen afsluttet i april 2006

Dansk Flygtningehjælp
Borgergade 10, 3. sal
1300 København K

Tlf. 3373 5000
Fax 3332 8448
Mail info@flygtning.dk
www.flygtning.dk

Redaktion: Jesper Nissen Mette Marie Honoré og Anne
la Cour Vågen.

Forsidefoto: Thomas Wilmann / Polfoto

Tryk: Salogruppen

Oplag: 3.000 eks.

ASYL I DANMARK

FORORD

I Danmark har vi forpligtet os til at tage imod og beskytte mennesker, der er forfulgt i deres hjemland. I Danmark kan de få tryghed og måske en ny fremtid. Hvor længe de er i Danmark afhænger af situationen i deres hjemland. Forpligtelsen til at hjælpe flygtninge udspringer af FNs Flygtningekonvention, som vi har underskrevet. Selvom udlændingeloven er blevet ændret og strammet gennem årene, er kerne i loven stadig den samme – hvis man er forfulgt og har brug for beskyttelse, så kan man få det i Danmark.

Det er ikke let at få asyl, og den danske stats opfattelse af, hvad det vil sige at være forfulgt, er ikke altid den samme, som hos de mennesker, der kommer hertil. Mange oplever, at de er flygtninge, men når de får deres sag behandlet, viser det sig, at de ikke er berettiget til at få asyl. Det er ikke nok, at man selv mener, man er flygtning og har brug for beskyttelse. For at blive anerkendt som flygtning skal man leve op til nogle meget konkrete betingelser.

Dette hæfte handler om betingelserne for at opnå asyl, og om hvordan det foregår, når de danske myndigheder skal vurdere, hvem der er flygtning og kan få opholdstilladelse i Danmark. Det er vores håb, at studerende, gymnasieelever, journalister, sagsbehandlere, frivillige og andre, som har med emnet at gøre, kan bruge hæftet til at få en forståelse af asylsystemet i Danmark.

På Dansk Flygtningehjælps hjemmeside www.flygtning.dk findes mere information om asylforhold - f.eks. baggrundsbeskrivelser om udvalgte asylansøgerlande og Dansk Flygtningehjælps høringssvar ved nye lovforslag.

LÆSEVEJLEDNING

Hæftet beskriver de regler, der gælder, når man søger om asyl, og hvad der kræves for at blive anerkendt og få opholdstilladelse som flygtning.

Kapitel 1 handler om, hvad skal der til for at blive anerkendt som flygtning i Danmark. Kapitel 2 handler om asylproceduren, det vil sige, hvordan asylansøgninger konkret bliver behandlet og vurderet. Kapitel 3 beskriver de forskellige afgørelser, asylsager kan ende med, og kapitel 4 handler om livet på de asylcentre, hvor ansøgerne bor, mens deres sager bliver behandlet. I kapitel 5 kan man læse om, hvor mange asylansøgere, der er kommet til Danmark de seneste år. Kapitel 6 er en skematisk gennemgang af asylansøgerens vej gennem systemet, og i kapitel 7 kan man læse om de forskellige myndigheder og organisationer på asylområdet.

Der bliver undervejs brugt en asylsag som illustrerende eksempel. Sagen er autentisk, men navne og steder samt datoer er ændret for at undgå genkendelse.

INDHOLDSFORTEGNELSE

1 HVEM KAN FÅ ASYL I DANMARK? 6

Konventionsstatus	6
Beskyttelsesstatus	6
Kvoteflygtninge	6

2 ASYLPROCEDUREN 8

Afvisning på grænsen	8
Behandling af asylsagen	9
Asylansøgningskema	9
Samarbejde med myndighederne	10
Asylvurderingen	10
Hvad er forfølgelse?	11
Hvem forfølger ansøgeren?	12

3 AFGØRELSE AF ASYLSAGEN 14

Anerkendelse som flygtning	14
Afslag med ankemulighed	14
‘Åbenbart Grundløs’	15
Humanitær opholdstilladelse	15
Uledsagede flygtningebørn	16
Endeligt afslag	16
Forhindringer for hjemrejsen	16
Hvis den afviste ikke samarbejder	17
Tålt ophold	17

4 LIVET PÅ ET ASYLCENTER 20

Indkvartering	20
Pligter på centeret	20
Undervisning på asylcenteret	20
Asylansøgerens økonomi	20
Rådgivning	21

5 FLYGTNINGETAL	22
Færre ansøgere	22
Færre anerkendelser	22
6 ASYL ELLER AFSLAG	25
VEJE Gennem ASYLSYSTEMET	25
7 MYNDIGHEDER OG ORGANISATIONER PÅ ASYLOMRÅDET	26
Dansk Flygtningehjælp	26
Flygtningenævnet	26
Ministeriet for flygtninge, indvandrere og integration	26
Udlændingesservice	26
Dansk Røde Kors	26
Kommunerne	26
STIKORDSREGISTER	27

1 HVEM KAN FÅ ASYL I DANMARK?

Flygtninge, der får asyl i Danmark, er enten rejst hertil af sig selv for at søge om asyl eller er udvalgt af Danmark og FN til at blive Kvoteflygtninge. Når de kommer hertil kan de enten få konventionsstatus eller beskyttelsesstatus. I dette afsnit beskriver vi de to typer af flygtningestatus samt kvoteordningen.

1. KONVENTIONSSTATUS

Konventionsstatus er den klassiske eller oprindelige form for flygtningestatus. Man kan få konventionsstatus (§ 7, stk.1), hvis man opfylder de betingelser, der er beskrevet i Flygtningekonventionen – også kaldet Genèvekonventionen. Konventionen er en aftale, der blev indgået i 1951, og de lande, der har tiltrådt konventionen,

er forpligtede til at give beskyttelse til flygtninge, der opfylder en række betingelser. Betingelserne er, at man med god grund skal være bange for at blive personligt forfulgt på grund af:

- sin race,
- sin religion,
- sin nationalitet,
- at man tilhører en særlig social gruppe eller
- at man har bestemte politiske holdninger.

Er man forfulgt på grund af nogle af de forhold, kan man få konventionsstatus eller k-status, som det også kaldes.

§ 7, stk.1. Efter ansøgning gives der opholdstilladelse til en udlænding, hvis udlændingen er omfattet af Flygtningekonventionen af 28. juli 1951.

Foto: Rasmus Baaner / Pofoto

2. BESKYTTELSESSTATUS

Flygtningekonventionen dækker de fleste former for forfølgelse, men der kan være flygtninge, som har brug for beskyttelse, selvom de ikke opfylder de betingelser, konventionen beskriver. De kan få asyl efter den særlige beskyttelses-paragraf, b-status i udlændingeloven (§ 7, stk. 2). Det kan komme på tale, hvis man risikerer dødsstraf, tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling.

Nogle af de forhold, som kan give beskyttelsesstatus, er beskrevet i de konventioner, Danmark har underskrevet udover Flygtningekonventionen. Det er Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og FN's Konvention mod tortur.

§ § 7, stk. 2. Efter ansøgning gives der opholdstilladelse til en udlænding, hvis udlændingen ved en tilbagevenden til sit hjemland risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. En ansøgning som nævnt i 1. pkt. anses også som en ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1.

3. KVOTEFLYGTNINGE

Kvoteflygtninge får efter aftale med FNs Flygtningeorganisation UNHCR mulighed for at komme til Danmark som flygtninge. (§ 8, stk. 1 til 5). Kvoteflygtningene kommer som regel fra fattige lande, hvor de bor i flygtningelejre eller under meget svære vilkår i storbyer. Der bor

millioner af flygtninge under dårlige vilkår. De flygtninge, der er særligt udsatte for forfølgelse, eller som har særligt dårlige udsigter til at kunne vende hjem, bliver i nogle tilfælde udvalgt af FNs Flygtningeorganisation UNHCR til at blive genbosat i et andet land. Danmark modtager hvert år ca. 500 kvoteflygtninge.

De 500 kvotepladser er opdelt i forskellige kategorier. For eksempel modtager Danmark hvert år 20 flygtninge, som har behov for særlig medicinsk behandling.

I 2005 modtog Danmark blandt andet kvoteflygtninge fra Aceh provinsen i Indonesien. De var flygtet fra en konflikt mellem Acehs frihedsbevægelse og den indonesiske regering, og havde siddet i flere år i flygtningelejre i Malaysia.

Danmark modtog også kvoteflygtninge fra grænselandet mellem Irak og Jordan. Flygtningene er iranske kurdere, som har været på flugt flere gange. Først fra krigen mellem Irak og Iran i 1980'erne. Herefter da den amerikansk ledede koalition invaderede Irak i 2003.

I 2005 blev der ændret i udvælgelseskriterierne for kvoteflygtninge. Det betyder, at der nu skal lægges vægt på udsigten til, at flygtningen kan blive godt integreret i Danmark for eksempel ved at komme i arbejde. I praksis vil man lægge vægt på, om ansøgeren har gået i skole og ansøgerens mulighed for at kunne forsørge sig selv i Danmark.

§ § 8, stk. 1. Efter ansøgning gives der opholdstilladelse til udlændinge, der kommer hertil som led i en aftale med De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge eller lignende international aftale.

2 ASYLPROCEDUREN

Politiet er som regel den første myndighed, asylansøgere kommer i kontakt med, når de kommer til Danmark. Det kan være i Kastrup Lufthavn, på grænsen i Kruså, i Center Sandholm eller på hvilken som helst politistation i landet.

AFVISNING PÅ GRÆNSEN

Alle har ret til at søge asyl i Danmark og få deres sag behandlet her. Det har vi forpligtet os til ved at underskrive internationale konventioner. Der er dog nogle undtagelser, hvor ansøgeren bliver afvist. I de tilfælde bliver ansøgeren sendt ud af landet – ikke til deres hjemland, men til det sidste land, de var i, inden de kom til Danmark.

Det sker, hvis ansøgeren har været i et andet sikkert land på vej til Danmark. Det skyldes, at Danmark har tiltrådt Dublinkonventionen, der er en aftale mellem EU-landene om, at en flygtning kun kan søge om asyl i det første EU-land, de kommer til. Hvis de får afslag i dette land, eller rejser videre uden at have fået deres sag behandlet, vil de blive sendt tilbage til dette land. Dublinkonventionen gælder kun EU, men efter samme princip sender Danmark og de fleste andre EU-lande asylansøgere tilbage, hvis de på vej hertil har opholdt sig i et sikkert land uden for EU. Sikkert betyder i den sammenhæng, at landet har underskrevet Flygtningekonventionen, og at de overholder den i praksis.

REJSERUTE

Det første der bliver undersøgt, når ansøgeren henvender sig til politiet, er derfor hvilken rej-

serute asylansøgeren er rejst ad på vej til Danmark. Hvis det f.eks. viser sig, at ansøgeren er rejst fra Iran, men undervejs har haft ophold i Tyskland, vil Danmark bede de tyske myndigheder om at tage ansøgeren tilbage. Men de danske myndigheder må ikke sende en asylsøger tilbage til et land, hvor vedkommende risikerer at blive forfulgt eller sendt videre til et andet land, hvor der er risiko for forfølgelse. Så hvis flygtningen f.eks. er taget fra Iran til Pakistan og derfra til Danmark, vil han eller hun ikke kunne blive sendt tilbage til Pakistan, fordi de danske myndigheder ikke kan stole på, at Pakistan vil give vedkommende en ordentlig asylbehandling.

§ 48 a, stk. 1. [...] Udsendelse efter 1.pkt. må dog kun finde sted til et land, der har tiltrådt og faktisk respekterer Flygtningekonventionen af 28. juli 1951, og hvor der er adgang til en forsvarlig asylprocedure. Udsendelse efter 1. pkt. må ikke finde sted til et land, hvor udlændingen vil være i risiko for dødsstraf eller for at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor der ikke er beskyttelse mod videre-sendelse til et sådant land.

Det er Udlændingesservice, som afgør, om en asylansøger skal afvises til et andet land. Asylansøgeren kan klage over afvisningen til integrationsministeren, men har ikke ret til at blive i Danmark, mens klagen behandles (§ 46).

At komme til Danmark og få sin sag behandlet er blevet sværere i de seneste år. Fly-

selskaberne må ikke tage folk med, som ikke har gyldigt pas og visum til Danmark, og visum er meget svært at få for mennesker fra den type lande, som der normalt kommer flygtninge fra. Det vil f.eks. sige, at det i praksis er umuligt for flygtninge at rejse til Danmark på en lovlige måde for at få deres sag behandlet. I stedet benytter nogle flygtninge sig af menneskesmuglere, der for store beløb smugler folk til Vesten. Tidligere kunne man søge om asyl i Danmark ved en dansk ambassade eller et dansk konsulat i udlandet, men den mulighed blev ophævet i 2002.

Aydeen Murtada kom til Danmark den 23. maj 2001 fra Iran. Han var på det tidspunkt 29 år. Han havde ikke noget pas og kunne ikke rejse lovligt ud af Iran, så han havde været nødt til at betale en menneskesmugler for at arrangere rejsen. Fra byen Salmas i det vestlige Iran gik han over grænsen til Tyrkiet, hvor han mødtes med en menneskesmugler, han havde været i kontakt med i forvejen. Sammen med en gruppe iranske flygtninge rejste han den lange vej gennem Europa i det mørke lastrum på en lastbil, indtil han i slutningen af maj nåede frem til Danmark. Her blev han sat af på Hovedbanegården i København. Efter at have meldt sig til politiet, blev Aydeen Murtada kørt til Sandholmlejren i Nordsjælland.

Foto: Claus Bjørn Larsen / Scampix

BEHANDLING AF ASYLSAGEN

Hvis asylansøgeren ikke afvises til et andet land, får han eller hun lov til at få sin ansøgning om asyl behandlet her. Hvis asylansøgeren ikke allerede er blevet registreret, bliver vedkommende nu registreret hos politiet i Sandholmløjren. Ved registreringen skal ansøgeren oplyse navn, adresse, fødselsdato, familieforhold, om der er slægtninge i Danmark osv. Endelig spørger politiet kort om, hvorfor asylansøgeren søger om asyl i Danmark. Herefter starter den egentlige asylsagsbehandling.

ASYLANSØGNINGSSKEMA

Det første skridt på vejen mod flygtningestatus – eller afslag – er udfyldelse af et spørgeskema. Det vigtige i skemaet er at finde frem til, hvorfor ansøgeren søger om asyl. Det forsøger man at nå frem til ved at stille spørgsmål om ansøgerens politiske aktiviteter og konflikter i hjemlandet. Skemaet kommer til at danne udgangspunkt for den videre behandling af asylsagen. Det vil sige, at under fremtidige interview vil ansøgeren blive spurgt om de ting, han eller hun har skrevet i skemaet.

Der er nogle ansøgere, som Udlændingesservice fra starten er næsten sikre på ikke vil få asyl i Danmark. Det er ansøgere fra Vesteuropa, de fleste østeuropæiske lande og nogle afrikanske stater. De skal derfor ikke udfylde et skema. Ansøgningerne bliver behandlet alligevel – som alle andre ansøgninger - men ikke med udgangspunkt i et ansøgningsskema.

Efter at have udfyldt ansøgningsskemaet bliver asylansøgere indkaldt til interview hos

Udlændingesservice. Ved interviewet skal ansøgeren uddybe det, han eller hun har skrevet i skemaet. Det er et meget grundigt interview, som kan vare en hel dag.

SAMARBEJDE MED MYNDIGHEDERNE

For at de danske myndigheder kan vurdere asylansøgningen, er det vigtigt, at ansøgeren samarbejder og giver myndighederne de oplysninger, de beder om. Det vil sige møder op til interview og fortæller om identitet, motivet bag ansøgningen og rejserute på vej til Danmark. Man har derfor indført nogle ordninger, som skal få ansøgerne til at samarbejde, selvom de måske ikke vil.

Den 28. maj – fem dage efter Aydeen var kommet til Danmark, fik han udleveret et spørgeskema med spørgsmål om, hvorfor han var flygtet fra Iran, og hvorfor og hvordan han var kommet til Danmark. Da han to måneder senere var til samtale i Udlændingesservice, lå skemaet foran ham på bordet. Udlændingesservice ville gerne have uddybet de oplysninger, Aydeen havde skrevet i skemaet. Det første de skulle tage stilling til var, om Danmark var det første sikre land Aydeen kom til, efter han havde forladt Iran. Ifølge de danske asylregler skal man søge om asyl i det første sikre land, man opholder sig i efter at have forladt sit hjemland. Udlændingesservice kunne dog hurtigt fastslå, at Aydeen ikke havde været i andre lande end Tyrkiet, som ikke bliver anset som et sikkert land, og behandlingen af hans asylsag kunne derfor begynde.

§ 40, stk. 1. En udlænding skal meddele de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til denne lov kan gives, inddrages eller bortfalde, eller om udlændingen lovligt opholder sig eller arbejder her i landet. Udlændingen skal efter tilsigelse give personligt møde og på begæring stille sit pas eller sin rejselegitimation til rådighed ved behandlingen af ansøgninger i henhold til loven.

Der kan være flere grunde til, at ansøgere ikke vil samarbejde med myndighederne. Det hænger ofte sammen med, at ansøgere fra deres hjemland er vant til at have mistillid til politiet og andre myndigheder. Det kan også være, fordi de menneskesmulgere, de har benyttet på vej hertil, har

sagt, at de under ingen omstændigheder må fortælle politiet, hvordan de er kommet hertil.

Hvis en ansøger ikke vil samarbejde, kan myndighederne beslutte at inddrage ansøgerens lommepenge eller flytte vedkommende til et center med kantinedrift. Ansøgeren kan også blive pålagt at melde sig hos politiet på bestemte tidspunkter flere gange om ugen eller dagligt (§ 34-36). Hvis det ikke hjælper, kan politiet sætte ansøgeren i fængsel i Sandholm.

ASYLVURDERINGEN

Når Udlændingesservice skal vurdere, om en person skal have asyl i Danmark, er det lidt ligesom at prøve at se ind i fremtiden. Asylansøgeren forklarer, hvorfor han eller hun er flygtet,

Foto: Jens Dreiling/Politico

og ud fra ansøgerens historie og de baggrundsplysninger myndighederne har om ansøgerens hjemland, prøver de at vurdere, hvad der vil ske, hvis han eller hun tager tilbage.

Det afgørende i behandlingen af asylsager er, om den person, der søger om asyl, har grund til at være bange for at blive forfulgt i sit hjemland. Det er ikke nok, at ansøgeren er bange – ansøgeren skal kunne pege på bestemte faktorer, der gør det sandsynligt, at han eller hun vil komme i myndighedernes (eller en bestemt

Aydeen Murtada fortalte Udlændingesservice, at han ville blive fængslet, tortureret og måske henrettet, hvis han rejste tilbage til Iran. Da Aydeen var 12 år, var hans far blevet tvunget til at flygte på grund af illegalt politisk arbejde. Efter faderens flugt holdt politiet ekstra øje med Aydeens familie, og med jævne mellemrum mødte de op og ledte efter ulovlige papirer. Da Aydeen var 16 år fik han selv kontakt til farens illegale gruppe og begyndte at kopiere og uddele ulovlige videobånd for dem. Han var også med i demonstrationer mod styret og blev anholdt nogle gange. Den sidste gang Aydeen var anholdt, havde politiet mishandlet ham og prøvet at få ham til at hjælpe dem med at finde faderen. Da han blev løsladt, måtte han love at melde sig på politistationen hver måned, så politiet vidste, hvor han var.

Ud fra de oplysninger Aydeen gav Udlændingesservice, og ud fra det styrelsen vidste om forholdene i Iran, skulle de nu tage stilling til, om det var sandsynligt, at Aydeen risikerede mere forfølgelse, hvis han rejste tilbage til Iran.

gruppens) søgelys på en sådan måde, at vedkommende ikke kan vende hjem uden at risikere alvorlige overgreb. Asylansøgeren skal med andre ord forklare de danske myndigheder, at vedkommende er i alvorlig risiko for at blive forfulgt, hvis han eller hun vender hjem.

HVAD ER FORFØLGELSE?

De konkrete forhold, der kan føre til asyl i Danmark, kan for eksempel være, at ansøgeren har været politisk aktiv mod styret i hjemlandet – og at myndighederne kender til ansøgerens aktiviteter. Det er ikke nok at have været politisk aktiv i en forbudt politisk bevægelse - myndighederne skal have opdaget ens aktiviteter – eller i hvert fald have mistanke om dem. Hvis man f.eks. har fået ransaget sit hjem af politiet i hjemlandet eller har oplevet, at nogen fra familien er blevet anholdt og afhørt, er det tegn på, at ens aktiviteter er blevet opdaget, og at man er i fare.

Kravet om, at man skal være konkret forfulgt betyder også, at de overgreb, ansøgeren har været udsat for, skal have været systematiske og af en vis styrke og intensitet. Det betyder, at overgreb, hvor ansøgeren f. eks. er blevet gennembanket af politiet ved en vejspærring eller under en razzia, typisk ikke fører til, at man får asyl i Danmark. Heller ikke selv om det sker flere gange. Der skal være noget, der tyder på, at det lige præcis er denne mand eller kvinde, som myndighederne eller andre grupper er ude efter. En gang imellem kan behandlingen af en bestemt befolkningsgruppe dog blive så grov, at man vurderer, at alle medlemmer af gruppen er i konkret og individuel risiko for forfølgelse.

Chikane og diskrimination kan være en del af forfølgelsen, men det er som regel ikke nok til at få asyl i Danmark. Chikane og diskrimination kan være rettet mod enkeltpersoner, som kan opleve at blive overfaldet, truet, fyret, udelukket fra at få arbejde eller fra en ordentlig bolig. Som udgangspunkt er det først forfølgelse, når ansøgeren er i konkret risiko for (eller har været udsat for) anholdelser og afhøringer, hvor der bliver brugt vold eller tortur, uretmæssige fængslinger og lignende overgreb.

HVEM FORFØLGER ANSØGEREN?

Forfølgelse kan blive udøvet af politiet, militæret eller lignende. Men det kan også være ikke-statslige grupper og enkeltpersoner, der forfølger folk og tvinger dem til at flygte. Det kan være etniske eller religiøse grupper, ekstremistiske grupper, skinheads, nynazister osv. Hvis det er de ikke-statslige grupper, der udøver forfølgelsen, kan man kun få beskyttelse i Danmark, hvis ens eget lands myndigheder ikke kan beskytte én. Der kan imidlertid være situationer, hvor myndighederne støtter dem, der udfører overgrebene, eller hvor myndighederne ikke har den nødvendige magt til at forhindre overgrebene. I de situationer vil man kunne få asyl i Danmark, selvom forfølgeren ikke er en statslig myndighed.

Foto: Birger Storm / Scanpix

3 AFGØRELSE AF ASYLSAGEN

På baggrund af ansøgerens forklaring og udfrad de kriterier som er beskrevet i kapitel 2, skal Udlændingenservices embedsmænd afgøre, om ansøgeren skal have asyl i Danmark. Inden selve asylafgørelsen afgør embedsmændene, om ansøgeren overhovedet skal have sin sag behandlet efter den almindelige procedure, eller om den er helt uden chance, og derfor skal behandles som åbenbart grundløs.

1. ANERKENDELSE SOM FLYGTNING

Hvis Udlændingenservice beslutter at give ansøgeren asyl, får vedkommende opholdstilladelse i Danmark og sagen er slut. Det er herefter kommunens ansvar at hjælpe den nye borger med at blive integreret, det vil blandt andet sige at lære det danske sprog og den danske kultur at kende. Det foregår ved hjælp af et treårigt integrationsprogram. Du kan læse mere om integration og det treårige integrationsprogram i Dansk Flygtningehjælps pjec "Flygtninge i Danmark – Integration".

2. AFSLAG MED ANKEMULIGHED

Flygtninge, som får afslag på deres asylansøgning, har stadig en mulighed for at få asyl. Det skyldes, at deres sag automatisk bliver anket til Flygtningenævnet (§ 53 a, stk. 1 og 2). Kun de ansøgninger, som bliver vurderet som åbenbart grundløse, har ikke den mulighed for anke.

Formålet med Flygtningenævnet er at lade et uafhængigt nævn prøve Udlændingenservices beslutning. På den måde forsøger man at sikre, at ansøgerne får en fair behandling. Formanden

for Flygtningenævnet er en dommer. Udover dommeren er der ved hvert nævnsmøde et medlem, som Advokatrådet har indstillet, og et medlem som Integrationsministeriet har indstillet. Derudover deltager en repræsentant fra Udlændingenservice i nævnsmødet samt ansøgeren og en advokat, som ansøgeren har fået beskikket til at føre sagen.

I 2005 behandlede Flygtningenævnet 899 sager fra asylansøgere, der havde fået afslag. Ud af dem fik 136 omstødt Udlændingenservices beslutning og endte med at få opholdstilladelse.

De danske asylmyndigheder ved, at mange bliver forfulgt i Iran, og der kunne derfor ikke være tale om at indstille Aydeen Murtadas ansøgning til behandling i åbenbart grundløs-proceduren. Hans sag blev derfor behandlet i den "normale procedure". Det tog omkring et år for Udlændingenservice at undersøge Aydeens historie og vurdere de oplysninger, han havde givet. Den 24. marts var sagen færdigbehandlet, og Udlændingenservice kunne skrive et brev til Aydeen med afgørelsen. Det blev et afslag. Aydeen Murtada ville ifølge Udlændingenservice ikke blive forfulgt, hvis han rejste tilbage til Iran, og han skulle derfor ikke have asyl i Danmark. Udlændingenservice fandt, at Aydeens historie indeholdt for mange modstridende oplysninger, og at han derfor kunne rejse hjem i sikkerhed uden risiko for at blive forfulgt i Iran.

Som alle andre, der har fået afslag, havde Aydeen Murtada dog stadig ret til at få sin sag behandlet af Flygtningenævnet. Aydeen Murtadas sag blev derfor sendt videre til nævnet,

som nu skulle afgøre, om de var enige i Udlændingesservices afgørelse. Nævnets – og dermed den endelige – afgørelse på Aydeens sag kom den 14. april 2003. I slutningen af Flygtningenævnets gennemgang af sagen, står der: ”Flygtningenævnet meddeler herefter ansøgeren opholdstilladelse efter Udlændingelovens § 7, stk. 1.” Nævnet var altså gået imod Udlændingesservices afgørelse, og havde givet Aydeen Murtada asyl i Danmark. For det første havde de større tiltro til Aydeens hi-

storie end Udlændingesservice. For det andet lagde de vægt på, at Aydeen efter han var kommet til Danmark havde deltaget i demonstrationer mod styret i Iran, og at det iranske politi kunne have fået oplysninger om aktiviteterne. Alt i alt vurderede Flygtningenævnet, at der var stor risiko for, at Aydeen ville blive forfulgt, hvis han blev tvunget til at rejse tilbage til Iran, og at han derfor skulle have asyl i Danmark.

Foto: Ernst van Norde / Scanpix

3. 'ÅBENBART GRUNDLØS'

En del af ansøgerne får deres sag behandlet i åbenbart grundløs-proceduren (§ 53 b). Det skyldes, at Udlændingesservice vurderer, at de er helt uden chance for at blive anerkendt som flygtninge – deres ansøgning er med andre ord åbenbart grundløs.

Når Udlændingesservice mener, at en ansøgning er åbenbart grundløs, skal de sende sagen til Dansk Flygtningehjælp, inden de giver endeligt afslag. Hvis Dansk Flygtningehjælp efter at have set sagen og haft en samtale med ansøgeren er enig i, at sagen er grundløs, får ansøgeren endeligt afslag uden mulighed for at anke til Flygtningenævnet. Hvis Dansk Flygtningehjælp er uenig med Udlændingesservice i, at ansøgningen er åbenbart grundløs, får ansøgeren mulighed for at anke sagen til Flygtningenævnet ligesom andre, der har fået afslag med ankemulighed. (§ 53, stk. 4).

§ 53 b. Udlændingesservice kan efter forelæggelse for Dansk Flygtningehjælp bestemme, at afgørelsen i en sag om opholdstilladelse efter § 7 ikke kan indbringes for Flygtningenævnet, når ansøgningen må anses for åbenbart grundløs. [...]

HUMANITÆR OPHOLDSTILLADELSE

Efter det endelige afslag i Udlændingesservice og Flygtningenævnet vil der for langt de fleste asylansøgere ikke være flere muligheder for at få opholdstilladelse i Danmark. Ganske få personer får dog opholdstilladelse i Danmark på grund af særlige humanitære hensyn (§ 9 b).

§ 9 b. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, der uden for de i § 7, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde befinder sig i en sådan situation, at væsentlige hensyn af humanitær karakter afgørende taler for at imødekomme ansøgningen.

Det er Integrationsministeriet, der behandler ansøgninger om humanitær opholdstilladelse. Reglerne om humanitær opholdstilladelse er indført for at tage hensyn til forhold, som ikke er omfattet af Flygtningekonventionen. Det kan f.eks. komme på tale, hvis ansøgeren er meget syg og ikke kan blive behandlet i sit hjemland eller lever under ekstremt vanskelige betingelser i hjemlandet og har ansvaret for små børn. Det er kun få udlændinge, som får humanitær opholdstilladelse. I 2005 fik 186 personer humanitær opholdstilladelse.

ULEDSAGEDE FLYGTNINGEBØRN

Ind imellem kommer der børn til Danmark uden deres forældre eller andre voksne, der tager sig af dem. Dem er der særlige procedurer for (§ 9 c, stk. 3). Hvis børnene er under 12 år, skal de ikke gennemgå den almindelige asylprocedure, og hvis man ikke kan finde deres forældre, får de altid opholdstilladelse. Hvis børnene er mellem 12 og 15 år, vurderer Udlændingesservice, om de er modne nok til gennemgå den almindelige asylprocedure. Er de over 15 år, vil de som regel skulle søge asyl på samme vilkår som voksne.

Der er flere problemer med at behandle et barns asylsag. For det første er børnene alene i et fremmed land, hvor de står overfor udfordringer, som de ofte ikke forstår. For det andet har børnene måske ikke selv besluttet at rejse væk fra deres hjemland, og måske forstår de ikke, hvorfor deres familie har sendt dem væk. For at hjælpe børnene bliver der udpeget en person, oftest fra Røde Kors, som skal støtte barnet i asylsagen og i andre mere personlige forhold.

Mens sagen bliver behandlet, bor børnene på særlige børnecentre, hvor der er pædagogisk personale og bedre bemanding end på de almindelige flygtningecentre.

Hvis barnet får et endeligt afslag på asyl, vil Udlændingesservice behandle en ansøgning for barnet om en særlig opholdstilladelse (§ 9 c, stk. 3). Denne opholdstilladelse bliver givet, hvis barnet hverken har forældre, slægtninge eller andre, der kan tage sig af barnet.

ENDELIGT AFSLAG

Når en ansøger har fået endeligt afslag, skal vedkommende rejse ud af Danmark. Det er i mange tilfælde lettere sagt end gjort, og ofte bliver hjemrejsen meget kompliceret - både for den afviste, for de danske myndigheder og for myndighederne i den afvistes hjemland.

Den afviste får som noget af det første mulighed for at mødes med politiet, så de i fællesskab kan arrangere hjemrejsen. Her kan den afviste komme med ønsker om, hvilken rejseroute han eller hun vil bruge. Hvis vedkommende ikke har penge til at betale hjemrejsen, betaler politiet hjemrejsebilletten og et mindre beløb til lomme penge. Som regel skal den afviste rejse tilbage til det land, han eller hun kommer fra, men i nogle tilfælde kan vedkommende få lov at rejse til et andet land. Det kræver, at de kan skaffe de nødvendige rejseudokumenter så hurtigt, at det ikke forsinkes udrejsen af Danmark. Det kan kun meget sjældent lade sig gøre.

FORHINDRINGER FOR HJEMREJSEN

Nogle afviste asylansøgere går under jorden, når de får besked om, at de ikke får asyl. Det kan skyldes, at de er bange for at vende tilbage til deres hjemland, eller det kan være, fordi de vil tage videre og søge om asyl i et andet land. Hvis der er risiko for, at en asylansøger går under jorden, kan politiet sætte vedkommende i fængsel i Sandholm. Det er som regel ansøgere, der enten har modarbejdet asylsagens behandling, har begået kriminalitet eller har været forsvundet fra asylcentret i en periode.

En anden måde at modarbejde sin egen udsendelse på kan være at nægte at skrive under på de dokumenter, politiet beder dem om, for at kunne få indrejsetilladelse eller pas. Det kan blive aktuelt, hvis den afviste asylsøger ikke har dokumenter, som beviser hans eller hendes statsborgerskab. Så skal den afviste til at søge om et nyt pas på sit hjemlands ambassade, og det kræver som regel en underskrift på pasansøgningen. Uden en underskrift vil ambassaden sjældent udstede passet.

Det sker, at en asylansøger, som har fået afslag på asyl, ikke kan sendes tilbage til sit hjemland. Det kan skyldes, at der er uroligheder i hjemlandet, eller at hjemlandets myndigheder ikke vil modtage asylansøgeren. I de til-

fælde kan Udlændingesservice give ansøgeren en midlertidig opholdstilladelse. Det er dog en betingelse, at ansøgeren har samarbejdet med politiet om at arrangere udrejsen, og at det trods politiets og ansøgerens bestræbelser i mindst 18 måneder ikke har været muligt at arrangere en hjemrejse. (§ 9 c, stk. 2, nr. 1).

HVIS DEN AFVISTE IKKE SAMARBEJDER

De danske myndigheder har nogle muligheder for at gribe ind overfor asylansøgere, som ikke vil samarbejde om at blive sendt ud af Danmark. I første omgang inddrages ansøgerens lomme-, tøj- og kostpenge, og ansøgeren kom-

Foto: Jakob Boserup / Scanpix

mer i stedet på cafeteria-ordningen på det center, hvor han eller hun bor. Hvis det ikke får ansøgeren til at samarbejde om hjemrejsen, kan myndighederne beslutte, at flytte ansøgeren til Røde Kors-centrene Sandholm eller Avnstrup. Hvis ansøgeren fastholder sin modstand mod udsendelsen, kan myndighederne pålægge vedkommende at melde sig hos politiet på bestemte tidspunkter. Meldepligten kan være flere gange ugentligt eller dagligt. Hvis ingen af de foranstaltninger får ansøgeren til at begynde at samarbejde med myndighederne om udsendelsen, kan ansøgeren frihedsberøves og placeres i Sandholmlejrens fængsel.

Udlændingeloven indeholder ingen tidsmæssig grænse for, hvor længe en asylansøger kan være frihedsberøvet for at modarbejde udsendelsen, men forlængelser af frihedsberøvelsen skal forelægges en dommer hver fjerde uge. De danske domstole har i tre sager løsladt en ikke-samarbejdende asylansøger, hvor den afviste asylansøger havde været frihedsberøvet i et år eller længere tid. Denne lange frihedsberøvelse var her ifølge dommeren ikke proportionel med målet om at få ansøgerne til at medvirke til udsendelsen.

TÅLT OPHOLD

Det kan ske, at en person, som risikerer forfølgelse i sit hjemland, ikke får asyl. Det skyldes, at vedkommende anses for at udgøre en fare for Danmarks sikkerhed eller en trussel mod f.eks. den offentlige orden (§ 31 og § 10). En anden år-

sag kan være, at personen selv har begået en alvorlig forbrydelse mod menneskeheden eller en krigsforbrydelse. I de situationer er det Flygtningekonventionens såkaldte udelukkelsesgrunde, der bestemmer, at personen ikke skal have asyl. Personen vil da få et afslag på asyl.

Danmark har imidlertid underskrevet både Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og FN's Konvention mod tortur, som indeholder et forbud mod at sende udlændinge ud til et land, hvor de risikerer dødsstraf, tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling.

Så selv om udlændingen i den situation har fået afslag på asyl i Danmark, kan vedkommende ikke sendes hjem. I stedet får udlændingen et såkaldt "tålt ophold". Det betyder, at udlændingen har ret til at blive i Danmark men uden de rettigheder, som personer med asyl har. En person på tålt ophold har ikke ret til uddannelse, arbejde, sociale ydelser eller familiesammenføring. De har ikke ret til en bolig, men skal som hovedregel bo på et asylcenter.

- § 10, stk. 1. En udlænding kan ikke gives opholdstilladelse efter §§ 6- 9 f, hvis
- 1) udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed,
 - 2) udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed eller
 - 3) udlændingen anses for omfattet af artikel 1 F i Flygtningekonventionen af 28. juli 1951.

4 LIVET PÅ ET ASYLCENTER

INDKVARTERING

Når en asylansøger kommer til Danmark, bliver han eller hun sendt til Sandholmlejren i Nordsjælland. Her bliver de registreret af politiet, og på centrets sundhedsklinik bliver der oprettet en journal med oplysninger om ansøgerens helbred. De fleste asylansøgere bliver efter deres interview i Udlændingesservice flyttet fra Sandholm til et andet center. Det gælder dog ikke dem, som Udlændingesservice mener er uden chance for at få asyl i Danmark. (Se afsnittet om åbenbart grundløs-sager side 16). De bliver som regel boende i Sandholm, indtil de efter eventuelt afslag kan blive sendt ud af Danmark.

PLIGTER PÅ CENTERET

Asylansøgere, som er over 18 år, skal indgå en kontrakt med centerlederen, der fastsætter de pligter, som asylansøgeren har under opholdet på centret. Det drejer sig blandt andet om madlavning, oprydning og rengøring hos sig selv og på fællesområderne. Derudover indeholder kontrakten aftaler om undervisning og aktivering.

Ansøgeren kan derudover lave en særlig aftale om at komme i praktik eller ulønnet arbejde. I kontrakten står der også, hvad der sker, hvis ansøgeren ikke lever op til forpligtelserne - For eksempel, at vedkommende kan blive flyttet til et andet center eller miste nogle af de mad- eller lommepenge, vedkommende ellers har ret til.

UNDERVISNING PÅ ASYLCENTERET

Både børn og voksne har ret og pligt til at modtage undervisning, mens de bor på asylcenteret. For børnene minder undervisningen en del om den undervisning, børn får i skolen. Det vil sige, at de får undervisning i dansk, engelsk og andre af folkeskolens almindelige fag, og at det antal timer de får undervisning, svarer til det, det ville have fået i en almindelig skole. Det er blandt andet formålet med undervisningen at give dem indledende kendskab til det danske sprog og samfund.

Asylansøgere, som er over 17 år, og som stadig bor på et modtagecenter, skal følge et introduktionskursus på i alt 30 timer. Kurset skal give dem indledende kendskab til det danske sprog, danske kultur- og samfundsforhold og det danske arbejdsmarked og uddannelsessystem samt introduktion til lokalområdet. Derudover orienterer kurset ansøgerne om asylproceduren og indkvarteringsystemet.

Asylansøgere, som har været i Danmark i tre måneder, og som er flyttet til et almindeligt opholdscenter, har pligt til at deltage i undervisning i dansk eller engelsk sprog samt danske kultur- og samfundsforhold. Asylansøgere, som har fået endeligt afslag på asyl, kan ikke deltage i undervisningen.

ASYLANSØGERENS ØKONOMI

Så længe asylansøgerne bor på asylcentre får de penge til at købe mad, tøj og lignende. Der kan dog være nogle særlige situationer, hvor myndighederne tager nogle af pengene fra ansøgerne. Det kan f.eks. komme på tale, hvis

ansøgeren som beskrevet ovenfor ikke giver myndighederne de oplysninger, de beder om, og ikke samarbejder om sagsbehandlingen.

Grundbeløbet for en enlig voksen ansøger er 42,73 kr. om dagen. Hvis man bor sammen som par, får man lidt mindre - 33,83 pr. person, og hvis man har børn et tillæg på 67,66 kr. pr. barn for 1. og 2..barn og 35,61 kr. for 3. og 4.barn. Derudover får man et ekstrabeløb, hvis man lever op til de betingelser, man har lovet i sin kontrakt - det vil sige gør rent, følger undervisningen og deltager i aktiveringen. Tillægsbeløbet er 24,93 kr. om dagen eller cirka 50 procent oven i grundydelsen.

RÅDGIVNING

Asylansøgere har ret til at få rådgivning fra Dansk Flygtningehjælp. Det gælder både ansøgere, som ikke kan få deres asylsag behandlet i Danmark og derfor skal rejse til et andet land,

og ansøgere, som har fået lov at blive i Danmark og få deres sag behandlet. Dansk Flygtningehjælps rådgivning kan blandt andet dreje sig om asylproceduren, om reglerne for udsendelse og om, hvad det betyder for ansøgerne, at de samarbejder med myndighederne. Også asylansøgere, der er blevet sat i fængsel i Sandholm og asylansøgere, som har fået afslag på asyl, har ret til rådgivning fra Dansk Flygtningehjælp. For de, der har fået afslag, drejer rådgivningen sig ofte om, hvorfor ansøgeren har fået afslag, og Dansk Flygtningehjælp prøver i de tilfælde at hjælpe den afviste asylsøger med at forstå afgørelsen. Rådgivningen kan også handle om, hvad der skal ske i forbindelse med hjemrejsen og om situationen i ansøgerens hjemland.

Dansk Flygtningehjælp besøger tit asylcentre rundt om i landet og fængslet i Sandholmløjren for at rådgive asylansøgerne. Derudover kommer mange asylansøgere ind til Dansk Flygtningehjælp for at få råd om deres asylsag og andre udlændingeretlige spørgsmål.

Foto: Søren Jensen / Pofoto

5 FLYGTNINGETAL

FÆRRE ANSØGERE

Antallet af asylansøgere er faldet meget de seneste år. Ikke kun i Danmark, men i det meste af den vestlige verden. Fra 2001 til 2002 blev asylansøbertallet halveret i Danmark, og siden

da er det faldet endnu mere. Faldet kan skyldes flere faktorer. De to mest almindelige forklaringer er, at der kommer færre på grund af ændrede forhold i nogle af verdens konfliktråder, og at det er blevet sværere at komme til de vestlige lande som asylansøger.

TABEL 01 ASYLANSØGERE, DER KOMMER TIL DANMARK

	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Afghanistan	994	1.570	2.713	1.186	664	285	173
Bosnien-Hercegovina	406	1.619	1.450	186	231	102	50
Irak	4.265	2.596	2.724	1.045	442	217	264
Iran	292	506	327	178	158	140	123
Serbien og Montenegro	1.682	1.824	1.166	1.030	750	784	375
Somalia	652	552	701	391	370	154	80
Statsløse palæstinensere	282	362	285	167	153	148	80
Øvrige	3.575	2.902	2.844	1.687	1.556	1.242	996
I alt	12.331	12.200	12.512	6.068	4593	3235	2260

Bruttoansøbertallet: Samtlige personer, der har indgivet ansøgning om asyl i Danmark - inkl. de personer der allerede opholder sig legalt i Danmark, fx familiesammenførte. Dette tal angiver 'presset på udlændingesystemet'. 1998 er første år hvor Udlændingetjeneste har opgjort bruttoansøbertallet. **Kilde:** Udlændingetjeneste.

TABEL 02 ASYLANSØGERE, DER VIL FÅ DERES SAG BEHANDLET I DANMARK

	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Afghanistan	534	1.340	2.088	1.698	587	212	138
Armenien	137	297	44	22	12	6	1
Bosnien-Hercegovina	167	731	1.005	215	116	39	18
Serbien-Montenegro	868	1.647	557	831	371	299	300
Indien	92	100	67	70	28	7	22
Irak	1.822	2.499	1.997	1.603	282	118	96
Iran	183	389	264	231	68	82	67
Pakistan	97	108	118	50	16	26	17
Rusland	76	245	122	113	172	102	57
Somalia	496	747	519	495	174	82	54
Sri Lanka	102	93	67	46	16	6	22
Statsløse Palæstinensere	195	280	198	203	122	76	79
Øvrige	1.595	1.293	1.063	768	626	446	340
Total	6.530	10.347	8.385	6.660	2.767	1.633	1283

Registreringstallet: Antallet af asylansøgere der det pågældende år bliver indstillet til at få deres sag behandlet i Danmark. Tallet kan være større end bruttotallet pga. tidsforskydningen. Personer, der har indgivet ansøgning om asyl på repræsentationer i udlandet medregnes ikke i opgørelsen over registrerede spontane asylansøgere - denne mulighed blev afskaffet pr. 1. Juli 2002. **Kilde:** Udlændingetjeneste.

Spørgsmålet er meget kompliceret og vi vil ikke analysere det yderligere her. Vi vil nøjes med at konstatere, at begge faktorer har haft indflydelse på faldet i ansøgstallet. Afghanistan, Irak og Bosnien er nogle af de lande, hvorfra der tidligere kom mange flygtninge, og som har ændret sig meget de seneste år. Samtidig har øget visumkrav, bøder til flyselskaber og skærpet europæisk asylsamarbejde gjort det sværere at komme til Danmark og indgive sin asylansøgning.

FÆRRE ANERKENDELSER

Samtidig med at der kommer færre asylansøgere til Danmark, er der også færre af dem, som kommer, der bliver anerkendt som flygtninge. Den ene forklaring er, at situationen i nogle af de lande flygtningene kommer fra har ændret sig. På trods af de ændrede forhold i lande som Afghanistan og Irak kommer der stadig asylansøgere fra disse lande, men i modsætning til tidligere får disse ansøgere typisk ikke asyl.

TABEL 03 OPHOLDSTILLADELSER TIL FLYGTNINGE

	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Flygtningestatus, heraf:	4.388	5.742	3.489	1.852	1.045	855
Konventionsflygtninge	1.327	2.020	1.267	724	278	172
Beskyttelsesstatus	0	0	3	83	132	169
De facto-status	2.541	3.116	1.686	519	97	30
Kvoteflygtninge	464	531	490	509	498	483
Andet opholdsgrundlag, heraf:	768	521	580	595	547	296
Humanitær opholdstilladelse	31	83	45	203	351	172
Asyl mv. i alt	5.156	6.263	4.069	2.447	1.592	1.151

Kilde: Udlændingesservice.

TABEL 04 ANDELEN AF FLYGTNINGE, DER FÅR OPHOLDSTILLADELSE, PROCENT

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Afghanistan	61	70	89	97	45	33	16
Bosnien-Hercegovina	14	10	5	1	1	3	0
Serbien og Montenegro	62	90	8	14	6	3	1
Irak	87	90	95	88	26	23	1
Rusland	5	11	4	15	55	46	47
Somalia	92	91	96	98	92	40	12
Øvrige	28	19	16	12	18	15	11
I alt	58	59	49	53	28	22	10

Anerkendelsesprocenten: Udtryk for hvor stor en procentandel af de samlede antal afgørelser som Udlændingestyrelsen træffer om asyl, der er tilladelser – dvs. ender med en opholdstilladelse. Eftfølgende kan Flygtninge-nævnet ændre nogle af afslagene. Kilde: Udlændingesservice.

Det får anerkendelsesprocenten til at falde. En anden forklaring er, at lovgivningen efter regeringsskiftet i 2001 er blevet mere restriktiv og det er dermed blevet sværere for asylansøgere at opnå opholdstilladelse i Danmark.

TABEL 05 OPHOLDSTILLADELSER TIL FLYGTNINGE, 1956-2003

	1956-59	1960-64	1965-69	1970-74	1975-79	1980-84
Bosnien-Hercegovina	0	0	0	0	0	0
Somalia	0	0	0	9	14	13
Statsløse Palæstinensere	0	0	0	0	0	0
Sri Lanka	0	0	0	0	0	36
Irak	0	0	0	4	10	113
Iran	0	0	0	2	0	701
Libanon	0	0	0	1	0	0
Vietnam	0	0	0	1	1.502	2.198
Chile	0	0	0	321	498	51
Polen	192	121	1.309	2.055	313	259
Ungarn	1.470	63	111	88	24	39
Jugoslavien	0	143	38	9	3	0
Afghanistan	0	0	0	0	0	75
Øvrige	14	74	551	809	256	884
Total	1.676	401	2.009	3.299	2.620	4.369

	1985-89	1990-94	1995-99	2000-05	1956-2005
Bosnien-Hercegovina	0	5	19.809	948	20.762
Somalia	305	3.520	6.107	1.979	11.947
Statsløse Palæstinensere	5.659	3.359	2.002	421	11.441
Sri Lanka	4.354	562	506	168	5.626
Irak	2.130	3.606	6.906	4.984	17.753
Iran	7.339	1.692	1.129	945	11.808
Libanon	1.514	436	122	70	2.143
Vietnam	1.694	1.626	278	76	7.375
Chile	66	9	5	0	950
Polen	1.414	24	6	2	5.695
Ungarn	58	0	0	0	1.853
Jugoslavien	27	193	3.602	2.262	6.277
Afghanistan	234	618	1.674	5.255	7.856
Øvrige	1.558	1.541	2.114	3.076	10.877
Total	26.352	17.191	44.260	20.186	122.363

Jugoslavien omfatter Eksjugoslavien og efter krigsafslutningen Kroatien samt Serbien og Montenegro.

Kilde: Udlændingeservice og Dansk Flygtningehjælp.

7 MYNDIGHEDER OG ORGANISATIONER PÅ ASYLOMRÅDET

DANSK FLYGTNINGEHJÆLP

Dansk Flygtningehjælp er en privat, humanitær organisation (Non-Governmental Organisation, NGO), der arbejder for at hjælpe flygtninge over hele verden. På asylområdet deltager Dansk Flygtningehjælp i åbenbart grundløsp-proceduren, giver rådgivning til asylansøgere og flygtninge og vejleder flygtninge, der ønsker at vende hjem.

FLYGTNINGENÆVNET

Flygtningenævnet er en domstolslignende, uafhængig klageinstans, der blev oprettet i 1984. Flygtningenævnets formand er en dommer. Foruden formanden deltager i hvert møde to medlemmer indstillet af henholdsvis Advokatrådet og Integrationsministeriet. Normalt er asylansøgeren selv til stede i Flygtningenævnet sammen med en advokat, når ansøgers sag afgøres endeligt.

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE, INDVANDRERE OG INTEGRATION

Ministeriet har det overordnede ansvar for alle forhold, der vedrører flygtninge og indvandrere i Danmark.

UDLÆNDINGESERVICE

Udlændingesservice blev oprettet 1. januar 1984 (oprindeligt Direktoratet for Udlændinge, senere Udlændingestyrelsen) og er en myndighed under Integrationsministeriet. Udlændingesservice træffer afgørelse på en lang række områder inden for Udlændingeloven. Her bestemmes det, om en asylansøger skal have asyl, og om en udlænding skal have visum eller anden form for opholdstilladelse i Danmark. Det er også Udlændingesservice, der har det overordnede ansvar for at oprette og drive asylcentre for asylansøgere. Endelig er det Udlændingesservice, der afgør, i hvilken kommune den enkelte flygtning skal bo, når han eller hun har fået opholdstilladelse.

DANSK RØDE KORS

Når asylansøgere kommer til Danmark, bliver de indkvarteret i asylcentre. Dansk Røde Kors driver de fleste af centrene for Udlændingesservice. Centrene ligger spredt over hele Danmark, og her bor asylansøgerne i den tid, det tager at behandle deres sager. Dansk Røde Kors indgår i det internationale Røde Kors samarbejde, der bistår mennesker i nød overalt i verden.

KOMMUNERNE

Kommunerne er ansvarlige for at integrere de flygtninge, der bor i deres kommune. De tilrettelægger introduktionsprogrammet og er ansvarlige for at anvise flygtningene en permanent bolig.

STIKORDSREGISTER

Advokatrådet	12	indkvartering	20
afslag	8, 14, 16, 17	indrejse	17
afvisning på grænsen	8	Integrationsministeren	8
aktivering	20	Integrationsministeriet	14, 16, 26
ambassader	9	interview	10
ansøgningskema	10	introduktionskursus	20
asyl	4	kommunerne	14, 26
asylcenter	19, 20	kontrakt	20
asylproceduren	8	konventionsstatus	6
asylvurdering	11	krigsforbrydelser	19
Avnstrup	19	kriminalitet	17
beskyttelsesstatus	7	kvoteflygtninge	17, 23
bruttoansøgetallet	22	meldepligt	19
børn	17, 20	midlertidig opholdstilladelse	18
børnecentre	17	modtagecentre	20
cafeteria-ordning	19	opholdscenter	20
chikane og diskrimination	12	opholdstilladelse	6, 14, 16
Dansk Flygtningehjælp	14, 16, 21, 26	pasansøgning	18
Dansk Røde Kors	17, 19, 26	praktik	20
de facto-status	23	registrering	10
Den Europæiske		registreringstallet	22
Menneskerettighedskonvention	7, 19	rengøring	20
Dublinkonventionen	8, 25	rådgivning	21, 26
dødsstraf	8, 19	samarbejde	10, 18, 21
flygtning	6	Sandholm	8, 10, 17, 19, 20
Flygtningenævnet	14, 16, 25, 26	tortur	7, 13, 19
Flygtningekonventionen	6, 8, 16, 19	tålt ophold	19
flyselskaber	9, 23	udelukkelsesgrunde	19
FN's konvention mod tortur	7, 19	Udlændingesservice	8, 10, 14, 16, 20, 25
forbrydelser mod menneskeheden	19	udsendelse	8, 18, 21
frihedsberøvelse	19	uledsagede børn	17
fængsling	13	undervisning	20
hjemrejse	17, 18, 21	UNHCR	7
humanitær opholdstilladelse	16	økonomi, ansøgerens	20
ikke-statslige grupperinger	13	åbenbart grundløs haster-procedure	14, 16, 25

DANSK FLYGTNINGEHJÆLPS MEDLEMSORGANISATIONER

ADRA Danmark · Amnesty International · Arbejderbevægelsens Internationale Forum · ASF-Dansk Folkehjælp · CARE Danmark · Caritas Danmark · Dansk Arbejdsgiverforening · Dansk Forfatterforening · Dansk Kunsterråd · Danmarks Lærerforening · Dansk Musikerforbund · Dansk Ungdoms Fællesråd · Danske Skønlitterære Forfattere · Den Danske Johanniterorden · Det Mosaiske Troessamfund · 3f, Fagligt Fælles Forbund · FOA, Fag og Arbejde · Foreningen til Integration af nydanskere på arbejdsmarkedet · FN-forbundet · Folkekirkens Nødhjælp · FTF, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd · HK, Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark · Ingeniører uden Grænser · Kirkernes Integrations-tjeneste · Kvinderådet · Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske · LO, Landsorganisationen i Danmark · Mellemløst Samvirke · Red Barnet · Sct. Georgs Gilderne i Danmark · U-landsorganisationen Ibis · Ungdomsringen · UNICEF Danmark

Dansk Flygtningehjælp

Borgergade 10, 3. sal
1300 København K

Tlf. 3373 5000

Fax 3332 8448

www.flygtning.dk